

บทที่ 1

บทนำ

ส้ม โอ(Pummelo, Shaddock) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Citrus maxima* (Burm.) Merr. จัดอยู่ในวงศ์ Rutaceae เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก แตกกิ่งก้านสาขาที่เรือนยอดของต้น ลำต้นมีสีน้ำตาล และมีหนามเล็ก ๆ อยู่ สูงประมาณ 8 เมตร ในปีนใบประโคน มีใบอยู่ 1 ในแผ่นใบเหมือนมะกรูด คือแบ่งใบเป็น 2 ตอน แต่ขนาดใบใหญ่ กว่าใบหนาแข็ง มีสีเขียวแก่ มีกลิ่นหอม ดอก ออกเป็นช่อสั้น หรือดอกเดี่ยว ตามบริเวณจ่ำน ใบมีสีขาว ปลายกลีบมน มี 4 กลีบ กลางดอกมี เกสร 20-25 อัน ผล รูปร่างกลมโต บางพันธุ์ตรงข้ามมีจุดสูงขึ้นมา ผิวผลเมื่อยังอ่อนมีสีเขียว เมื่อแก่แล้วเป็นสี เขียวอมเหลือง ผิวของผลไม่เรียบ ภายในผลเป็น ช่อง ๆ มีแผ่นบาง ๆ สีขาวก้านเนื้อให้แยกออกจาก กัน เนื้อแต่ละส่วนเรียกว่า กลีบ มีรสหวานหรือหวานอมเปรี้ยว มีเมล็ดฝังอยู่ ระหว่างเนื้อมากกว่า 1 เมล็ด

ส้ม โอเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญสามารถปลูกได้ทุกภาคของประเทศไทย พันธุ์ที่นิยมปลูก ได้แก่ ขาวทองดี ขาวพวง ขาวแตงกว่า ท่าข่อย ส้ม โอเป็นไม้ผลทรงพุ่มขนาดกลาง ลำต้นสูงประมาณ 3-4 เมตร เริ่มให้ผลผลิตเมื่ออายุ 4 ปี ระยะเวลาดอกบานถึงผลแก่ประมาณ 8 เดือน จึงเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ สำหรับในภาคเหนือตอนล่าง โดยเฉพาะจังหวัดพิจิตร ส้ม โอจัดเป็นพืชเศรษฐกิจอิทธิพลหนึ่ง พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในหมู่บ้านท่าข่อย อำเภอโพธิ์ประทับช้าง โดยมีการผลิตเพื่อจำหน่ายทั้งภายในจังหวัดและจังหวัดข้างเคียง เนื่องจากขายได้ราคาดี เป็นที่นิยมของผู้บริโภค เพราะเป็นส้ม โอที่มีรสหวานอมเปรี้ยว เนื้อกุ้งนิ่มฟันก้าว่าและไม่มีเมล็ด ส้ม โอสามารถให้ผลผลิตได้สองช่วงคือ เดือนสิงหาคม - กันยายน และช่วงเดือนกรกฎาคม - กุมภาพันธ์ ปัจจุบันการปลูกส้ม โอที่พบส่วนใหญ่คือ การเข้าทำลายของโรคและแมลง เช่น เพลี้ยไฟ หนอนชอนใบ แมลงวันทอง และโรคแคงเกอร์ ส่งผลกระทบให้พืชได้รับความเสียหาย ผลหลุดร่วง ปริมาณผลผลิตลดลง เกษตรกรจึงนิยมใช้สารเคมีซึ่งเป็นสารพิษที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรงทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อระบบอนุรักษ์ในระบบทิวาน ดังนั้นคุณผู้ทำวิจัยได้เลือกเห็นความสำคัญของปัจจุบันดังกล่าวจึงได้ทำการศึกษา วิธีการควบคุมแมลงศัตรูส้ม โอด้วยน้ำมักชีวภาพจากพืชสมุนไพร เพื่อเป็นแนวทางการจัดการโรคและแมลงศัตรูส้ม โอ ซึ่งเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถนำมาทดแทนการใช้สารเคมี โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เนื่องจากเป็นสิ่งของที่มีอยู่ในท้องถิ่น ทาง่าย สะดวก ไม่มีฤทธิ์ต่อก้าง ลดปัจจุบันการสร้างความต้านทานต่อสารเคมีของแมลง ลดภาวะเสี่ยงที่เกิดจากการใช้สารเคมีของผู้สัมผัสสารเคมี รวมทั้งลดค่าใช้จ่ายจากการเคมีซึ่งต้องนำเข้าจากต่างประเทศ

1.1 หลักการและเหตุผล

ส้ม โวเป็นไม้ผลชนิดหนึ่งที่เกษตรกรในจังหวัดพิจิตรปลูกกันมากในหลายท้องที่ จนมีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักกันดีโดยเฉพาะส้ม โวพันธุ์ท่าบ่ออย กลุ่มเกษตรกรในตำบลโพธิ์ประทับช้าง อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร ซึ่งเป็นพื้นที่มีการปลูกส้ม โวกันมาก อีกทั้งยังมีกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีการปรับรูปผลผลิตทางการเกษตรมาเป็นผลิตภัณฑ์ เช่น ส้ม โวแก้วสีรำลฯ แต่การปลูกส้ม โวในพื้นที่ดังกล่าวมักประสบปัญหาในเรื่องคุณภาพและผลผลิตที่ควรได้รับการปรับปรุงคุณภาพผลผลิตเพื่อการส่งออกไปยังต่างประเทศ และเกษตรกรนิยมใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูในสวนส้ม โวมากทำให้ต้องเพิ่มต้นทุน และการใช้สารเคมีดังกล่าวโดยไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการนำมาซึ่งปัญหาต่างๆ มากมายทั้งพิษอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิตและทรัพย์สินปัญหาการปรับตัวสร้างความต้านทานของแมลงศัตรูพืช ปัญหาการปนเปื้อนของสารพิษตอกด่างและการปัญหาการทำลายสภาพแวดล้อมดูดซึ�บสารเคมีในระบบนิเวศวิทยาและอื่นๆ ปัจจุบันได้มีหลายประเทศยกประเด็นมาตรฐาน สุขอนามัยขึ้นมาเป็นข้อกีดกันการนำเข้าสินค้าเกษตร ประเทศไทยในฐานะผู้ส่งออกสินค้าเกษตรรายใหญ่ จำเป็นต้องปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ถูกต้องและสอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐที่จะให้ประเทศไทยเป็นครัวของโลก เพื่อให้อาหารปลอดภัยต่อผู้บริโภคและรักษามาตรฐาน การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชโดยวิธีผสมผสานและการใช้ประโยชน์จากสารธรรมชาติในพืชและน้ำส้ม ไม่มาใช้ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช ซึ่งมีคุณสมบัติสามารถใช้เป็น สารป้องกันและกำจัดศัตรูพืช สารปรับปรุงดิน สารเร่งการเจริญเติบโตของพืชได้ สามารถใช้ควบคุมโรคพืชสาเหตุจากไส้เดือนฝอย เขี้ยวรา และสามารถใช้ในการเพิ่มรสชาติของไม้ผลทำให้มีรสหวานขึ้นจึงน่าจะนำมาซึ่งในการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตทางการเกษตรได้

น้ำส้มไม้ (Wood Vinegar) ซึ่งเป็นของเหลวสีน้ำตาลใส มีกลิ่นค่อนข้างแรง ไฟที่ได้จากการเผาถ่านไม้ภายในได้สภาพอันจากอากาศ แก๊สที่เกิดจากการเผาไม้ไม่สดไปสัมผัสอากาศเย็น จะเกิดการกลั่นตัวเป็นของเหลว เป็นสารที่มีประโยชน์ในการเกษตรของญี่ปุ่นนานกว่า 200 ปี ได้ มีการนำน้ำส้มคั่ว ไม้ไปใช้ประโยชน์ได้หลายทาง เช่น ใช้ในอุตสาหกรรม ใช้ในครัวเรือน ใช้ในปลูกสัตว์ ส่วนในด้านการเกษตรเริ่มนิยมการใช้มากขึ้นเป็นสารปรับปรุงดินสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช เป็นสารเร่งการเจริญเติบโต (plant growth accelerating substances) และใช้ควบคุมการเจริญเติบโตของพืช (plant growth regulator) หรือเป็นสารยับยั้งการเจริญเติบโตของพืช (growth inhibiting) (Tsuyoshi, 1994) แต่ในด้านวิชาการหรือการวิจัยเกี่ยวกับการเกษตรยังอยู่ในวงแคบ น้ำส้มคั่วไม้คุณสมบัติช่วยป้องกันและกำจัดศัตรูพืช เร่งการเจริญเติบโตของรากรพืช ช่วยฟื้นฟูและปรับสภาพดินให้ร่วนซุยช่วยให้พืชออกดอกและติดผลง่ายขึ้น ช่วยเสริมสร้างความสมบูรณ์แข็งแรงต้านทานโรค (Kishimoto, 1994) ดังนั้นการนำน้ำส้มไม้มาใช้ประโยชน์ในอัตราความเข้มข้นที่เหมาะสม เพื่อการควบคุมศัตรู

ส้มโอ ควบคุมโรคพืชสาเหตุจากไส้เดือนฝอย เชื้อร้า และเป็นสารปรับปรุงดิน สารเร่งการเจริญเติบโตของพืชได้ ซึ่งนอกจากจะได้ถ่านมาใช้ประโยชน์แล้ว ยังสามารถนำผลพลอยได้คือน้ำส้ม ไม้มาใช้ประโยชน์ในการเกษตรดังกล่าวได้ เนื่องจากน้ำส้มไม้เป็นผลพลอยได้จากการเผาถ่านไม้ที่เกษตรกรสามารถทำได้จากการนำไม้ที่ตัดแต่งกิ่งหรือต้นไม้ผลในไร่สวนที่มีแก่อายุมากและเสื่อมโทรมจนต้องตัดทิ้ง ซึ่งการนำน้ำส้มไม้มาใช้ประโยชน์จะต้องผ่านกระบวนการทำให้บริสุทธิ์เสียก่อนจึงจะนำไปใช้ได้ และจำเป็นจะต้องใช้ในอัตราส่วนความเข้มข้นที่เหมาะสมจึงจะได้ประโยชน์ที่ถูกต้อง ทั้งนี้ นอกจากจะได้ประโยชน์จากถ่านไม้เป็นผลลัพธ์ทางน้ำมัน และแก๊สหุงต้มเป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่าแล้ว ยังเป็นการใช้ประโยชน์จากสารธรรมชาติ ลดการใช้สารเคมีสังเคราะห์ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช ซึ่งช่วยลดปัญหามลพิษในสิ่งแวดล้อม, พิษตกค้างในผลผลิตอีกทั้งยังเป็นการลดต้นทุนในการปลูกส้มโอดองเกษตรกรในตำบลโพธิ์ประทับช้าง อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตรอีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและแนวทางการนำไปใช้ประโยชน์ของน้ำส้มควันไม้ร่วมกับสารจากธรรมชาติ เช่น พืชสมุนไพรอื่นๆ เช่น สะเดา ตะไคร้หอม บมิ้นชัน ฯลฯ เพื่อการควบคุมศัตรูส้มโอด้วยวิธีผสมผสานเพื่อลดการใช้สารเคมีของการปลูกส้มโอดันพันธุ์ท่าข่ายในเขต ตำบลโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาผลการใช้น้ำส้มไม้ซึ่งได้จากการเผาถ่านไม้ทุกแทนสารเคมีในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูส้มโอด
2. ศึกษาผลการใช้น้ำส้มควันไม้ร่วมกับสารสกัดจากพืชสมุนไพรต่างๆ เช่น หนอนตายอยากบอรระเพ็ด หางไหล ฯลฯ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูส้มโอด
3. ศึกษาผลการใช้น้ำส้มไม้เป็นสารปรับปรุงดิน ในสวนส้มโอด
4. ศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้น้ำส้มไม้เพื่อช่วยเพิ่มความหวานแก่ส้มโอด้วยวิธีปรับปรุงคุณภาพส้มโอดันพันธุ์ท่าข่าย
5. เทคนิคโลหะกัมและการผลิตและการใช้ประโยชน์จากน้ำส้มไม้ทางการเกษตรเพื่อทดแทนสารเคมี
6. ความรู้ความเข้าใจในแนวทางป้องกันกำจัดศัตรูส้มโอด้วยระบบผสมผสาน (Integrated Pest Management (IPM) เช่น การใช้ศัตรูธรรมชาติให้เป็นประโยชน์มากที่สุดในช่วงเวลาที่เหมาะสม

โดยการรักษาสมดุลธรรมชาติในแปลงป่าลูกสัม เช่นแมลงศัตรูธรรมชาติ เช่นตัวหนี้ และตัวเปลี่ยนต่างๆ ในการควบคุมแมลงศัตรูสัม เช่น หนอนชอนใบสัม เพลี้ยไก่แจ้สัม ฯลฯ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ :

เมื่อโครงการเสร็จสิ้นลง คาดว่าจะได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารนเรศวรวิจัยหรือวารสารอื่นๆต่อไป และเป็นข้อมูลสำหรับนักส่งเสริมการเกษตรและนักวิชาการเกษตรในหน่วยงานต่างๆจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รวมถึงคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมประชุมฯ ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการวิจัยขั้นสูงต่อไป

1.5 ระยะเวลาดำเนินการ : 1 ปี (1 เมษายน 2552 ถึง 31 มีนาคม 2553)

1.6 วิธีการดำเนินการวิจัย

1. การผลิตน้ำสัมไม่จากการเผาถ่านไม้
2. การทดสอบประสิทธิภาพของน้ำสัมไม้ในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมโอด้วยวิธีผสมผสาน
3. การทดสอบประสิทธิภาพของน้ำสัมไม้ร่วมกับสารธรรมชาติจากพืชสมุนไพรในการป้องกันกำจัดศัตรูสัมโอด้วยวิธีผสมผสาน
4. การทดสอบผลของน้ำสัมไม้เป็นสารปรับปรุงคุณภาพในสวนสัมโอด้วยวิธีผสมผสาน
5. การทดสอบผลความเป็นไปได้ของน้ำสัมไม้ในการปรับปรุงคุณภาพของรากสัมโอด้วยวิธีผสมผสาน

1.7 สถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

ดำเนินการทดลองณ สวนสัมโอดของกลุ่มเกษตรกรสัมโอดิจิตร ได้แก่ สวนสัมโอดของนายสุรินทร์ กานดา ตำบลเมืองเก่า อำเภอ เมือง จังหวัดพิจิตร และสวนสัมโอดเกษตรกร บ้านปากกระช่อง ตำบลโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร

ตารางที่1 แสดงแผนการดำเนินงาน โครงการ “การใช้ประโยชน์จากน้ำสัมไม้ในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมโอด้วยวิธีผสมผสานเพื่อลดการใช้สารเคมีของเกษตรกรในจังหวัดพิจิตร: ตำบลโพธิ์ประทับช้าง”

กิจกรรม	ปี พ.ศ. 2552											
	ก.พ	มี.ค	เมย.	พ.ค	มิ.ย	ก.ค	ส.ค	ก.ย	ต.ค	พ.ย	ธ.ค	ม.ค
การทดลองที่ 1	↔		↔									
การทดลองที่ 2			↔		↔							
การทดลองที่ 3				↔		↔						
การทดลองที่ 4				↔				↔				
การทดลองที่ 5				↔				↔				
การทดลองที่ 6				↔				↔				
สรุปและประเมินผล										↔	↔	